

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 7006200883
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7006200883.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Andrei Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Anny Markovej v spore žalobcu: Ing. D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., A., právne zastúpeného JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom, so sídlom Mlynárska 15, Košice, proti žalovanému: JUDr. Jozef Tarabčák, so sídlom Hlavná 13, Prešov, správca konkurznej podstaty úpadcu Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., so sídlom Jovsa 267, IČO: 31 725 121, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. marca 2017, č. k. 12Cbi/19/2006-255, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 7. marca 2017, č. k.: 12 Cbi/19/2006-255 p o t v r d z u j e .

II. Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 7. marca 2017, č. k. 12Cbi/19/2006-255, vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., so sídlom: 267 Jovsa. 072 32, IČO: 31 725 121 v konkurze vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K 78/2005 hnutelné veci na str. 3 pod bodom 3. v radových číslach 1. až 20. (označených a popísaných v znaleckom posudku Doc. Ing. D.) a to:

1/ Hobľovačka (hobľovačka značky Mimuee. MUT400RIQ/1991),

2/ Hobľovačka (hobľovačka značky DSMB-80. 234/1978),

3/ Kotel (kotel VIGAS 40, 000228/2002),

4/ Univerzálny hrotový sústruh (univerzálny hrotový sústruh SN40B/1000. 40106690/1980),5/ Brúska na gátrové píly (brúska na gátrové píly, MAPF 3720/1980),

6/ Brúska na hobľovacie nože (brúska na hobľovacie nože. OLNf-7. 1415/1983),

7/ Brúska malá na stojane (brúska malá na stojane, elmotor. AP100148 1324333),

8/ Kompresor (kompresor, GM200. 2012),

9/Bojler (bojler. 2001),

10/ Sušička - technológia (sušička- technológia),

11/ Omietacia a rozmetacia píla (omietacia a rozmetacia píla, OPA 90, 7205138/1995),
12/ Píla kotúčová (okružná) (píla kotúčová (okružná). OPTA 40),
13/ Podávacie zariadenie /k píle OPTA 40/ (podávacie zariadenie k píle OPTA 40. PS-2, 023-042/1993),
14/ Malý gater (malý gater, KP 50. 211/1992),
15/ Skracovacia píla (skracovacia píla. OD600F, 3248/1988),
16/ Skracovacia píla (skracovacia píla, OD600F, 323/1988),
17/ Skracovacia píla (skracovacia píla),
18/ Píla pásová (píla pásová, BU 801, 4183/1978),
19/ Odsávanie (odsávanie), 20/ Trojstojanová brúska k píle Wood-Mizer (trojstojanová brúska k píle Wood-Mizer).
Druhým výrokom rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol po tom, ako na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. júna 2016, sp. zn.: 5Obo/6/2016 napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 8. decembra 2015 č. k. 12Cbi/19/2006-212 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní po zrušení prvého rozsudku dôsledne neriadil pokynmi uvedenými v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a jeho nové rozhodnutie nespĺňa v odôvodnení náležitosti riadneho odôvodnenia. Nedostatky odôvodnenia a postupu v konaní, v časti ktorej sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu a ani tento svoj postup náležite nezdôvodnil, sú takej závažnosti, že mali za následok odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, pretože neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ako aj mali za následok nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Odvolací súd v tejto súvislosti podporne poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015 k výkladu § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. (ďalej aj „O. s. p.“) Ďalej odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní úlohou súdu prvej inštancie bude dôsledne sa riadiť názorom odvolacieho súdu, následne vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy podľa § 132 O. s. p. (prípadne vysvetliť prečo navrhované dôkazy nevykonali), ako aj doplniť dokazovanie k sporným otázkam v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie o veci samej riadne a presvedčivo zdôvodniť. Vo výroku svojho rozhodnutia, pokiaľ v ňom bude uvádzať obchodné meno žalovaného, resp. úpadcu, súd prvej inštancie bude dbať na to, aby bolo toto obchodné meno úpadcu uvedené v presne takej podobe, v akej je zapísané v obchodnom registri.

3. V prejedávanej veci súd prvej inštancie nanovo rozhodol na základe zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2016, č. k. 5Obo/6/2016. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie proti povinnému Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., IČO: 31 725 484 bola v exekučnom konaní vedenom pod číslom EX 89/2005 uskutočnená súdnym exekútorom JUDr. D. O., dňa 11.11.2005 dražba hnutelných vecí patriacich povinnému Lýdia - Jovsa:

- brúska na gátrové píly- MAFF, r. v. 1989/4. séria 3720, vydražená cena 17 000,-- Sk

- elektromotor - ATIM B3, v. č. 508 18B, vydražená cena 1 200,-- Sk.

Žalobca ako vydražiteľ, na základe príklepu dňa 11. novembra 2005 sa stal vlastníkom vydražených vecí. Vydraženú cenu 18 200,--Sk uhradil súdnemu exekútorovi dňa 11. novembra 2005. Dňa 8. decembra 2005 po bezvýslednej dražbe ďalších hnutelných vecí povinného:

1/ Hobľovačka (hobľovačka značky Mimuee, MUT400RIQ/1991),

2/ Hobľovačka (hobľovačka značky DSMB-80, 234/1978),

3/ Kotel (kotel VIGAS 40, 000228/2002),

4/ Univerzálny hrotový sústruh (univerzálny hrotový sústruh SN40B/1000, 40106690/1980), 5/ Brúska na gátrové píly (brúska na gátrové píly, MAPF 3720/1980),

6/ Brúska na hobľovacie nože (brúska na hobľovacie nože, OLNf-7, 1415/1983),

7/ Brúska malá na stojane (brúska malá na stojane, elmotor. AP100148 1324333),
8/ Kompresor (kompresor, GM200, 2012),
9/ Bojler (bojler. 2001),
10/ Sušička technológia (sušička-technológia),
11/ Omietacia a rozmetacia píla (omietacia a rozmetacia píla, OPA 90. 7205138/1995),
12/ Píla kotúčová (okružná) (píla kotúčová (okružná), OPTA 40),
13/ Podávacie zariadenie /k píle OPTA 40/ (podávacie zariadenie k píle OPTA 40, PS-2, 023-042/1993),
14/ Malý gater (malý gater, KP 50, 211/1992),
15/ Skracovacia píla (skracovacia píla, OD600F. 3248/1988),
16/ Skracovacia píla (skracovacia píla, OD600F, 323/1988),
17/ Skracovacia píla (skracovacia píla),
18/ Píla pásová (píla pásová, BU 801, 4183/1978),
19/ Odsávanie (odsávanie),
20/ Trojstojanová brúska k píle Wood-Mizer (trojstojanová brúska k píle Wood-Mizer) sa uskutočnil predaj nevydražených hnutelných vecí, ktorých predajná cena bola stanovená na 59 575,-- Sk. Predaj sa uskutočnil na základe súhlasu oprávneného, ktorým bola Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Michalovce. Sumu 59 575,-- Sk žalobca uhradil súdnemu exekútorovi dňa 8. decembra 2005. Predmetné vydražené a odkúpené veci si žalobca uložil v sklade žalovaného. Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. februára 2006 č. k. 4K/78/2005-26 bol na spoločnosť Lýdia -Jovsa spol. s r. o., Jovsa 267, vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený žalovaný JUDr. U.. Správca konkurznej podstaty po predložení súpisu majetku štatutárnym zástupcom úpadcu zapísal do podstaty aj predmetné hnutelné veci napriek tomu, že žalobca žiadal o ich vyňatie a zároveň bol správca konkurznej podstaty upozornený štatutárnym zástupcom úpadcu na to, že predmetné veci uložené na sklade nepatria úpadcovi.

4. Právne vec posúdil poukazujúc na ustanovenie § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) a uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že do súpisu konkurznej podstaty boli zapísané veci uvedené vo výroku rozsudku. Išlo o hnutelné veci podľa znaleckého posudku Doc. Ing. E., CSc., ktorý potvrdil, že veci označené v upravenom petite zodpovedajú veciam uvedeným v súpise i v jeho znaleckom posudku a v danom prípade iná identifikácia neprichádza do úvahy. Súdny exekútor JUDr. D. na základe návrhu oprávnenej Sociálnej poisťovne vykonával exekúciu predmetných vecí ich dražbou. Aj opakovaná dražba bola však bezvýsledná a túto skutočnosť oznámil oprávnenej Sociálnej poisťovni podaním z 11. novembra 2005, ktoré jej bolo doručené 23. novembra 2005. Na základe poučenia v tomto oznámení oprávnená Sociálna poisťovňa podaním zo 7. decembra 2005 exekútorovi oznámila, že tieto veci preberá, splnomocnila exekútora na ich predaj za polovičnú hodnotu a dáva návrh na ich predaj za polovičnú cenu. Súdny exekútor predmetné veci predal žalobcovi a vydal mu o tom potvrdenie ako doklad k ich vydaniu. Tieto skutočnosti, t. j. predaj vecí žalobcovi, ktorý ich hodnotu zaplatil Sociálnej poisťovni, sa stali v lehote 15 dní od upovedomenia o bezvýslednosti dražby. O tom svedčí potvrdenie súdneho exekútora z 08. decembra 2005, ako aj príjmový pokladničný doklad č. 112 z 8. decembra 2005 o zaplatení kúpnej ceny 59 575,- Sk. Ak teda žalobca zaplatil kúpnu cenu 8. decembra 2005, musel ich kúpiť predtým, a preto listiny vystavené neskôr nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. Oprávnená Sociálna poisťovňa veci nezaúčtovala do účtovného stavu, pretože vedela, že budú ihneď odpredané, avšak ich prevzatím nadobudla vlastnícke právo k prevzatým veciam (§ 126 ods. 3 Exekučného poriadku vtedy platného). Poukázal na vyjadrenie znalca Doc. Ing. E. CSc., k námietke žalovaného k položke 12, 13 a 20 ktorý uviedol, že každú vec ohodnocoval za súčinnosti žalovaného aj ďalších osôb a pomenovanie vecí podľa obrázkov by nemalo praktický efekt, pretože každý, kto robí nejaký zoznam, môže si ich označiť podľa svojho. Záverom súd prvej inštancie poznamenal, že súpis konkurznej podstaty robil žalovaný, ktorý ich tam aj zapísal, preto pri ich vylúčení z konkurznej podstaty nemôže mať pochybnosti o ich totožnosti, ak sú označené podľa súpisu. Pre úplnosť uviedol, že žalobca žiadal o vylúčenie hnutelných vecí zo súpisu konkurznej podstaty, ktoré sú jeho vlastníctvom a úprava petitu neznamenaá zmenu žaloby, ale iba ich upresnenie. Z uvedených dôvodov žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)

5. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. marca 2017, č. k. 12Cbi/19/2006-255, podal žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože prvoinštančný súd sa v napadnutom rozsudku nezaoberal námietskami žalovaného. Žalovaný v odvolaní vytykal súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie nie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p., a tým, svojím postupom znemožnil žalobcovi, aby mohol uskutočňovať svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Súd sa vyhol reakcii na podstatnú námietku žalobcu, čím mu znemožnil reagovať na dôvody jeho rozhodnutia. Podľa názoru žalovaného je napadnutý rozsudok neurčitý, pretože neobsahuje presné označenie vecí, ktoré zo súpisu konkurznej podstaty vylučuje. Zo znenia výroku rozsudku nie je jasné a v akom doklade sú vylučované veci vedené na str. 3 pod bodom 3, pričom súd ani v odôvodnení rozsudku vecí bližšie nešpecifikoval. Súd prvej inštancie v konaní neodstránil rozpory namietané žalovaným, neriadil sa právnym názorom odvolacieho súdu a jeho postup bol v rozpore s ust. § 226 O. s. p, pretože nepostupoval s súlade s názorom odvolacieho súdu v uznesení sp. zn. 5 Obo/66/2011 z 28. septembra 2011, ako aj v uznesení sp. zn. 5 Obo/2/2014 zo dňa 28. januára 2015 poukazujúc na ust. § 391 ods. 2 C. s. p. Napadnutý rozsudok je tiež vydaný v rozpore s ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Obsahuje rovnaké nedostatky, ako aj rozsudok zrušený uznesením sp. zn. 5Obo/66/2011 z 28. septembra 2011 a uznesením 5 Obo/2/2014 z 28. januára 2015. Žalovaný namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je tiež v rozpore s ust. § 216 ods. 2 C. s. p, pretože súd prisúdil viac, než čoho sa žalobca domáhal, keď prihliadal na upresnenie zo dňa 17. júna 2010 a 23. novembra 2015, ktoré však bolo urobené až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV. Ustanovenie § 216 ods. 2 O. s. p. bolo porušené aj z dôvodu, že súd vylúčil z podstaty aj veci, ktoré uplatnené neboli v žalobe, ako aj veci, ktoré neboli v podstate zapísané. Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku tiež nevysporiadal s námietkou, že upresnenie zo 17. júna 2010 a 23. novembra 2015 bolo podané po zákonnej lehote, preto sa javí ako arbitrárny a nepreskúmateľný. Žalovaný namietal, že súd prvého stupňa sa neriadil ani právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý mu uložil odstrániť rozpory znalcom T. Poukazujúc na ust. §126 ods. 3 exekučného poriadku účinného do 31.8.2005 mal za to, že súd nesprávne posúdil aj otázku prechodu vlastníctva na žalobcu. Podľa žalovaného postup exekútora nemohol vyvolať účinky prevodu vlastníctva, pretože ust. § 126 ods. 3 Exekučného poriadku je použiteľné iba pre konania začaté pred 1.9.2005. Navyše pre tento postup neboli ani splnené zákonné podmienky, ako ich ustanovenie predpokladá: oprávnený mal veci po neúspešnej dražbe aj reálne prevziať a nestačí iba oznámenie, že veci prevezme. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s týmito námietkami napriek tomu, že mu túto povinnosť uložil odvolací súd. Rovnako sa nevysporiadal ani s rozporom vo výpovedi svedka T. - exekútora. Bol toho názoru, že v exekučnom konaní došlo zo strany exekútora ku konaniu v rozpore s Exekučným poriadkom, pričom je nesporné, že na listinách boli dodatočne opravované dátumy, resp. boli listiny prepracované tak, aby vyhovelí účelovému tvrdeniu žalobcu o jeho vlastníctve a napriek týmto rozporom sa súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal. Žalovaný je toho názoru, že výrok o náhrade trov konania je v rozpore s ust. §255 C. s. p. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nebral do úvahy skutočnosť, že uznesením z 22. septembra 2008 č. k. 12 Cbi/19/2006-56 v časti o nehnuteľné veci a jednu hnutelnú vec bolo návrh vzatý späť a konanie bolo zastavené. Žalobca nemal úspech v celom rozsahu. Súd mal preto náhradu trov konania pomerne rozdeliť podľa ust. § 255 ods.2 C. s. p.

6. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nepovažuje podané odvolanie žalovaného za dôvodné. Podľa názoru žalobcu nie je naplnený ani jeden odvolací dôvod, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca považuje opakovane podávané odvolanie žalovaným za absolútne účelové, nedôvodné, so snahou obštrukcii z dôvodu, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu si neplní všetky svoje povinnosti, pričom žalobca je konateľom úpadcu a nesúhlasil s jeho postupom. Tvrdenie žalovaného v odvolaní, že výrok rozsudku je neurčitý, neobsahuje presné označenie hnutelných vecí, ktoré zo súpisu konkurznej podstaty vylučuje, považuje žalobca za nezmyselné. Položky 1. až 20. sú označené tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku Doc. Ing. E.. K ostatným

námietkam žalovaného sa v priebehu konania žalobca vyjadroval v písomných podaniach z 24. októbra 2013 a 23. novembra 2015. K námietke žalovaného, „spôsob vykonania exekúcie“, žalobca mal za to, že žalovaný si neprávne vykladá ust. § 126 ods. 3 Exekučného poriadku. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu z obsiahleho dokazovania, poukazujúc na doplnené dokazovanie výsluchom znalca, ktorý veci oceňoval a nemal žiadne pochybnosti ani o identifikácii vecí nadobudnutých žalobcom kúpou s vecami zapísanými pod položkami 1. až 20. súpisu konkurznej podstaty, uplatnenej žalobou. Tvrdenie žalovaného o prepracovaní listín je nepravdivé, neetické a účelové. Výrok o náhrade trov konania považuje za vecne správny.

7. Žalovaný k podanému vyjadreniu žalobcu uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Podstata jeho obrany spočíva v tom, že exekútor (žalobca) predával hnutelné veci v rámci exekúcie podľa § 126 ods. 3 Exekučného poriadku účinného od 01.09.2005, pričom mal podľa názoru žalovaného postupovať podľa znenia účinného do 31.08.2005. Exekútor (žalobca) mal požiadať o zastavenie exekúcie, pretože ďalší predaj v rámci exekučného konania už zákon účinný do 31.08.2005 nepripúšťal.

8. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, s tým, že zotrváva v plnom rozsahu na svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného a podané vyjadrenie žalovaného považuje za nedôvodné, opakujúce sa a nereagujúce konkrétne na vyjadrenie žalobcu. Žalobca uviedol, že hnutelné veci kúpil nie z exekučného konania, ale od Sociálnej poisťovne, čo v konaní bolo preukázané. Podľa názoru žalobcu absolútne neprichádzalo do úvahy zastavenie exekúcie tvrdené žalovaným v prípade, ak oprávnený časť hnutelných vecí, ktoré sa nepodarilo vydražiť v druhom kole dražby, prevzal, neboli už predmetom exekúcie. Svoj iný, nesprávny právny názor na priebeh exekúcie podľa § 126 Exekučného poriadku po prevzatí vecí oprávneným, žalovaný ani dostatočne nezdôvodnil. Priebeh exekučného konania mimo exekučného súdu a zákonným spôsobom, nemožno teraz preskúmať. Preto stanovisko žalovaného nepovažuje za dôvodné.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací [(§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C.s.p.“)] v spojení s ust. § 36 ods. 2 C.s.p. po zistení, že odvolanie podala osoba oprávnená včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), pričom spĺňa náležitosti v súlade s ust. § 363 C.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a dopĺňa na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia nasledovne:

a/ súd prvej inštancie v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. vo svojom odôvodnení uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti uviedol, aké dôkazy označil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Následne súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, čo považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil.

b/ tvrdenia žalovaného súd prvého stupňa riadne preskúmal, napriek tomu, že žiadne dôkazy k tvrdeniu o tom, že predmetné veci patria do konkurznej podstaty nepredložil a to i s prihliadnutím k tomu, že prešla viac ako dostatočne dlhá doba/ žaloba napadla na súd prvej inštancie 26.mája 2006/, aby svoju procesnú obranu náležite podložil dôkazmi. Z výsluchu znalca jasne vyplynulo, že ide o hnutelné veci, ktoré boli predmetom dražby. To, že žalovaný ich v priestore úpadcu považoval za hnutelný majetok úpadcu, bolo v konaní riadne preukázané, ako nedôvodné. Na túto skutočnosť žalovaného upozornil aj štatutárny zástupca úpadcu, žalovaný napriek tomu ich pojal do súpisu majetku úpadcu t.j. do súpisu konkurznej podstaty. Tvrdenie žalovaného, že ide o iný hnutelný majetok ničím nepreukázal. To, že žalovaný predmetný majetok inak pomenoval, neznamená, že aj v skutočnosti išlo o iný hnutelný majetok. Preto s prihliadnutím na stanovisko znalca, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď dospel k záveru, že časť predmetného hnutelného majetku, ktorý žalobca žiadal vylúčiť z konkurznej podstaty kúpil pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu v dražbe a zvyšok od oprávneného. Táto skutočnosť bola preukázaná aj dokladmi o úhrade kúpeného hnutelného majetku /vydražený hnutelný majetok vo výške 18.200.-Sk uhradil súdnemu exekútorovi dňa 11. novembra 2005 a časť hnutelného majetku kúpený od oprávnenej Sociálnej poisťovni 8. decembra 2005

vo výške 59.575.-Sk/.

c/ odvolací súd sa stotožňuje aj s stanoviskom súd prvej inštancie k námietke žalovaného o, úprave petitu „vykonanej žalobcom, ku ktorej došlo len z dôvodu, že žalovaný inak pomenoval hnutelný majetok o vylúčenie ktorého žiadal žalobou žalobca, pričom znalec potvrdil, že každú hnutelnú vec ohodnocoval za súčinnosti žalovaného a označil ich podľa svojho. Preto sa nejedná o hnutelný majetok iný, ale išlo o zosúladenie názvu tohto hnutelného majetku so súpisom hnutelného majetku vyhotoveným žalovaným.

d/ namietanie dražby časti hnutelného majetku exekútorom ako aj následné prevzatie nevydraženého hnutelného majetku oprávneným je zavádzajúce, takúto námietku nemožno akceptovať, pretože oprávnený k takémuto postupu - predaj časti nevydražených vecí jeho majetku exekútorom, nenamietal žiadny účastník exekučného konania t.j. oprávnený a ani povinný.

11. Odvolací súd preto dospel k názoru, že dôvody „pre ktoré podal žalovaný odvolanie sa v napadnutom rozsudku nevyskytujú, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ust. § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. §257 C.s.p. tak, že ich náhradu úspešnej strane sporu /žalobcovi/ nepriznal s prihliadnutím na skutočnosť, že konkurz vedený na majetok úpadcu Krajským súdom v Košiciach sp. zn.: 4K/78/2005 sa riadi zákonom o konkurze a vyrovnaní č.328/1991Zb.,keďže z uspokojenia pohľadávok sú vylúčené trovy účastníkov konania vzniknuté im účasťou na konkurznom konaní.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 C.s.p./. Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne /§ 421 ods.1 C.s.p./.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1/ nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písmeno a/ až n/ /§ 421 ods. 2 C.s.p./. Dovolanie

len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné /§ 423 C.s.p./. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 424 C.s.p./. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od

doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodol v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova

od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods.1 C.s.p./. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde alebo dovolacom súde /§ 427 ods.2 C.s.p./. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho

sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ - § 428 C.s.p. Dovolateľ musí byť zastúpený v dovolacom konaní advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom /§ 429 ods.1 C.s.p./.

Povinnosť podľa odseku neplatí, ak je :

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom je právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto

zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnávateľ alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa /§ 429 ods. 2 C.s.p./.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania /§ 434 C.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania /§ 430 C.s.p./.